

Sygn. akt **I 1 C 1018/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**
przeciwko **D. N.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża od powoda kosztami procesu uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w repertorium C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lipca 2015 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł przeciwko D. N. o zapłatę kwoty 999,83 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 28 maja 2015 r. zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., na podstawie której nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego z umowy ubezpieczenia OC zawartej w dniu 8 marca 2013 r. o nr KM- (...) -K3, dotyczącej pojazdu mechanicznego S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Ponadto powód wskazał, iż pozwany nie uiścił wymaganej, na podstawie ww. umowy ubezpieczenia, raty składki ubezpieczeniowej. Nadto powód wyjaśnił, iż na wartość przedmiotu sporu składa się: zaległa rata składki ubezpieczenia OC w wysokości 784 zł oraz odsetki ustawowe od ww. raty składki w kwocie 215,83 zł, naliczane od dnia 23 marca 2013 r., tj. od dnia następnego po dniu płatności składki do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Powód wskazał również, iż mimo wezwania pozwanego do zapłaty, pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała zaległości.

/pozew - k. 2-4v/

W dniu 3 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1444573/15, wydał nakaz zapłaty, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu. Postanowieniem z dnia 19 lipca 2017 r., wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od ww. nakazu zapłaty, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni – zgodnie z właściwością ogólną.

/nakaz zapłaty z dn. 03.08.17 r. – k. 5, postanowienie z dn. 19.08.17 r. – k. 23)

Pozwany D. N. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej i biernej stronnictwa niniejszego postępowania, brak wykazania przez powoda roszczenia, zarówno co do zasady jak i wysokości, a nadto z ostrożności procesowej zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że kwestionuje fakt nabycia przez powoda wierzytelności stanowiącej przedmiot sporu, nadto podniósł, iż do pozwu nie załączono stosownych dokumentów – w szczególności polisy, z treści których wynikałoby, że był on kiedykolwiek właścicielem pojazdu S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

/odpowiedź na pozew – k. 69-75/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wystawiła potwierdzenia zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności pojazdów mechanicznych dla pojazdu S. (...) o numerze rejestracyjnym (...):

- nr KM- (...) -K1 na okres ubezpieczenia od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 1 marca 2012 r., ze składką w wysokości 713,00 zł;

- nr KM- (...) -K2 na okres ubezpieczenia od dnia 2 marca 2012 r. do dnia 1 marca 2013 r., ze składką w wysokości 784,00 zł;

- nr KM- (...) -K3 na okres ubezpieczenia od dnia 2 marca 2013 r. do dnia 1 marca 2014 r., ze składką w wysokości 784,00 zł.

W treści każdego z potwierdzeń jako ubezpieczający wskazany został D. N..

/niesporne, vide – potwierdzenia o nr: KM- (...) -K1 –k.33, KM- (...) -K2 – k.35, KM- (...) -K3 – k. 37/

W dniu 28 maja 2015 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. (zbywcą) a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. (nabywcą) doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności.

/niesporne, vide – umowa sprzedaży wierzytelności – k. 42-48/

W dniu 27 lipca 2015 r. (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. sporządziła kierowane do D. N. zawiadomienie o przelewie wierzytelności wynikającej z umowy ubezpieczenia zawartej w dniu 1 kwietnia 2015 r. z (...) S.A. z siedzibą we W. stwierdzonej polisą o nr (...).

/niesporne, vide – zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k.38/

W dniu 27 lipca 2015 r. (...) S.A. sporządził wezwanie do zapłaty, adresowane do D. N., kwoty 1.000,17 zł wynikającej z polisy (...). W wezwaniu tym wskazano, iż na ww. sumę zadłużenia składają się kwoty: 784,00 zł tytułem należności głównej i 216,17 zł tytułem odsetek ustawowych za okres od dnia wymagalności roszczenia – tj. od dnia 22 marca 2013 r. do 27 lipca 2015 r., a także dalsze odsetki ustawowe liczone od dnia 27 lipca 2015 r. do dnia zapłaty.

/niesporne, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 39/

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na ww. dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dokumenty te nie budziły zastrzeżeń Sądu co do ich autentyczności, a ich prawdziwość nie była kwestionowana przez pozwanego, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych o nr (...) zawartą pomiędzy pozwanym a (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W., dotyczącą pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącą automatyczne wznowienie umowy (zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz.U. z 2013 r., Nr 392 ze zm.)). Powód wskazywał, że pozwany nie uiścił należności z tytułu składki ubezpieczeniowej w kwocie 784,00 zł, którą to wierzytelność powód nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem w dniu 28 maja 2015 r. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 805 § 1 k.c. i art. 509 k.c.

Pozwany kwestionował fakt zawarcia z poprzednikiem prawnym powoda zarówno stanowiącej podstawę żądania pozwu umowy jak i poprzednich umów, dla których wystawiono potwierdzenia o nr KM- (...) -K1 i KM- (...) -K2. Podnosił również, iż powód nie wykazał, by pozwany kiedykolwiek był właścicielem pojazdu mechanicznego S. (...) o nr rej. (...), a nadto by pojazd ten ubezpieczał u poprzednika prawnego powoda. Pozwany kwestionował tym samym fakt istnienia stosunku zobowiązaniowego między stronami, a tym samym zasadność żądania powoda. Pozwany kwestionował także fakt nabycia przez powoda wierzytelności stanowiącej przedmiot sporu, z ostrożności procesowej podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Sądu, z dokumentów przedłożonych przez powoda, wynika że umowa przelewu wierzytelności z dnia 28 maja 2015 r. została skutecznie zawarta między (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. a powodem, jak również to, że na podstawie przedmiotowej umowy powód nabył od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wynikającą z polisy o nr (...).

Niemniej jednak powód nie przedłożył umowy ubezpieczenia, z której wywodził swoje żądanie. Powód nie przedstawił również żadnych innych wiarygodnych dowodów, które potwierdzałyby przede wszystkim, że między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda doszło do zawarcia tej umowy. Swoje żądanie powód oparł na przedłożonym potwierdzeniu zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych o nr KM- (...) -K3. Dokument ten jako dokument prywatny stanowi zgodnie z art. 245 k.c. jedynie dowód tego, że osoba, która dokument ten podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w jego treści. Przedmiotowe potwierdzenie nie jest natomiast dowodem zawarcia przez pozwanego i ubezpieczyciela umowy ubezpieczenia, zwłaszcza że nie zawiera ono podpisu pozwanego, zaś pozwany jednoznacznie i konsekwentnie fakt zawarcia takiej umowy kwestionował. Poza ww. dokumentem powód nie przedstawił innych dokumentów wykazujących fakt zawarcia umowy stanowiącej podstawę jego żądania, w szczególności powód nie przedstawił przedmiotowej umowy z dnia 8 marca 2013 r. na którą się powoływał, jak również umowy, na podstawie której – według twierdzeń wskazanych w pozwie – doszło do wznowienia umowy ubezpieczenia OC w trybie art. 28 ww. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

Skoro powód domagał się zapłaty składki za okres ubezpieczenia z umowy tzw. wznowionej, a pozwany zaprzeczał, by była podstawa do wznowienia umowy i wystawienia potwierdzenia zawarcia umowy, obowiązkiem powoda było udowodnienie, że miał prawo uznać poprzednio zawartą umowę za wznowioną. Powinien więc powód złożyć umowę zawartą przez pozwanego z jego własnoręcznym podpisem i uzasadnić, że nastąpiły warunki do jej wznowienia, czyli opłacenie całej należnej składki oraz niewypowiedzenie umowy w terminie. Tymczasem powód, składając jedynie wydrukowane przez siebie potwierdzenia, powołuje się na kolejne wznowienia umowy, o czym świadczą numery potwierdzeń o końcówkach K (...), K (...) i K (...), (przy czym tylko ostatnie potwierdzenie jest przedmiotem niniejszej sprawy) nie składa natomiast właściwej umowy, która miałaby być następnie tylokrotnie wznawiana. W tej sytuacji powstają poważne wątpliwości czy zarówno polisa o końcówce numeru K (...) jak i polisa o końcówce K (...) były przez pozwanego w całości opłacone, a jest to warunek konieczny do kolejnego przedłużenia umowy. Pozwany kategorycznie zaprzeczał nie tylko by opłacał jakiegokolwiek potwierdzenia, ale, że w ogóle był właścicielem pojazdu, którego składka dotyczy.

Na marginesie tylko wskazać trzeba, że podniesiony przez pozwanego z ostrożności zarzut przedawnienia roszczenia nie był zasadny, gdyż według twierdzeń powoda dochodzona składka była wymagalna w dniu 22 marca 2013 r.,

przedawnienie nastąpiłoby więc, przy przyjęciu trzyletniego okresu, w dniu 22 marca 2016 r., tymczasem pozew wniesiony został 27 lipca 2015 r., a więc przed upływem terminu przedawnienia.

Reasumując rozważania powyższe, uznać należało, że powód nie wykazał zasadności swojego żądania, do czego był zobowiązany zgodnie z art. 6 k.c. Sąd zatem, w pkt. 1 wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario jako nieudowodnione.

O kosztach procesu w pkt. 2 wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. i uznając powoda za stronę przegrywającą postępowanie obciążył go kosztami procesu, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

G., dnia 28 maja 2018 r.